

[Winnie Russell.]

der kan råbe højt i koret af pressionsgrupper, enten af taknemmelighed eller vrede, vil jeg gerne nu blot have at vide, om loven fungerer efter hensigten. Det er som bekendt en offentlig myndighed, der har til opgave at administrere den.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Som fru Winnie Russell nævner i sit spørgsmål, blev der jo i forbindelse med den nye adoptionslov, der trådte i kraft 1. oktober 1972, åbnet mulighed for bortadoption uden samtykke fra barnets forældre, og de nærmere betingelser herfor findes i lovens § 9, stk. 2, og i § 10.

Efter § 9, stk. 2, er betingelsen, at hensynet til barnets tarv afgørende tilsiger adoption, og er barnet under forsorg, kræves endvidere samtykke fra den sociale ankestyrelse. Efter adoptionslovens § 10 kan overvrigheden efter anmodning fra den sociale ankestyrelse tillade, at et barn, der er undergivet børne- og ungdomsforsorg, senere bortadopteret, selv om der ikke kan opnås samtykke fra forældrene, men også i disse tilfælde skal de betingelser, der nævnes i § 9, stk. 2, være opfyldt.

Jeg har forstået af spørgsmålet og fru Winnie Russells begrundelse herfor, at der først og fremmest tænkes på bortadoption af glemte, institutionsanbragte børn og hermed på anvendelsen af adoptionslovens § 10, idet bestemmelsen i § 9, stk. 2, især angår adoption af børn, der er i private plejehjem. Om denne sidste kategori kan jeg oplyse, at justitsministeriet indtil nu har haft forelagt 7 sager, hvori der er givet tilladelse til adoption uden forældresamtykke i 4 tilfælde og afslag i de resterende 3.

Med hensyn til de institutionsanbragte børn, altså efter § 10, ligger initiativet til at påbegynde adoptionsproceduren hos børne- og ungdomsværnene og den sociale ankestyrelse.

Fru Winnie Russells spørgsmål falder derfor noget uden for mit område, det hører sådan set hjemme under socialministeriet, men jeg har imidlertid, da adoptionsloven jo er justitsministeriets, rettet henvendelse til socialministeren og fået oplyst, at socialministeriet i september 1972 har udsendt et cirkulære om børne- og ungdomsværnets med-

virken ved adoption uden samtykke fra forældrene. Socialministeriet har heri henstillet til børne- og ungdomsværnene, at man for at sikre, at de nye muligheder for adoption anvendes i alle tilfælde, hvor det skønnes rimeligt begrundet, navnlig som følge af svigtende kontakt mellem forældrene og barnet, tager sådanne anbringelsestilfælde op til løbende undersøgelse med henblik på en vurdering af, om der skønnes at være grundlag for at søge en adoption fremmet.

På grund af den meget korte tid, der har været til rådighed til at besvare spørgsmålet — vi fik det først sidst på eftermiddagen i justitsministeriet i forgårs — har det ikke været muligt for den sociale ankestyrelse og socialministeriet at give en udtømmende redegørelse for spørgsmålet. Derfor kan jeg ikke give de helt nøjagtige tal, men må indskrænke mig til at oplyse, at den sociale ankestyrelse indtil nu har modtaget en halv snes henvendelser fra børne- og ungdomsværnene med indstilling om adoption, og i 9 tilfælde har ankestyrelsen fundet grundlag for at anbefale adoption på nuværende tidspunkt. Det, jeg ikke har helt nøjagtige oplysninger om, er, hvorvidt alle disse sager har været § 10-tilfælde, altså har vedrørt institutionsanbragte børn. Jeg kan endelig oplyse, at justitsministeriet endnu ikke har haft forelagt en sag om bortadoption efter adoptionslovens § 10.

Som sagt har der ikke været mulighed for at give en mere dybtgående og tilfredsstillende besvarelse af spørgsmålet, men efter aftale med socialministeren kan jeg love fru Winnie Russell, at vi skal indhente nærmere oplysninger fra ankestyrelsen på dette område, og så skal jeg vende tilbage til sagen direkte over for fru Winnie Russell.

Winnie Russell (S):

Jeg takker ministeren for svaret, og er da også klar over, at med det korte varsel kunne det være svært at indhente oplysningerne. Jeg håber inderligt, at de løse tal, der er kommet i dag, ikke vil vise sig at være rigtige, for på det tidspunkt, da udvalget arbejdede med sagen, fandt man ud af, at der var et stort behov for bortadoptioner, og dér kalkulerede man ganske vist med et uofficielt tal på omkring 500. Hvis vi derfor skal tale om 9, 7 eller 4 sager, så tror jeg nok, at man vil kunne sige, at denne lov